

3.3.5

31a (משנה ב) → 32b (לא ליעבד)

Note #1: the תורה prohibits eating "new grain" (חדש) that has sprouted since the last year's העמר before the current year's העמר is brought; as soon as it is brought, the new grain may be eaten

Note #2: there is a rabbinic prohibition against separating תרומות ומעשרות in the absence of the affected food (שלא מן המוקף)

1. ...כי תקחו מאת בני ישראל את המעשר אשר נתתי לכם מאתם בנחלתכם והרמתם ממנו תרומת ה' מעשר מן המעשר: במדבר יח, כו
 2. כן תרימו גם אתם תרומת ה' מכל מעשרתיכם אשר תקחו מאת בני ישראל ונתתם ממנו את תרומת ה' לאהרן הכהן: במדבר יח, כח
 3. ונתתה בכסף וצרת הקסף בידך והלכת אל המקום אשר יבחר ה' אלהיך בו: דברים יד, כה
 4. ואם גאל גאל את השדה המקדיש אתו ויסף חמשיית כסף ערפך עליו וקם לו: ויקרא כז, יט

I. עירוב: acceptable and non-acceptable foods for an משנה ב.

- a. *Acceptable*: these are "borderline" permissible and work for an עירוב
- דמאי. even though he isn't an עני – he could become one instantaneously
 - מע"ר שניטלה תרומתו: in case the לוי took his תרומה in the field and he separated תר"ג w/o תר"ג
 - As per: v. 1 → only מע"ר מן המעשר, not מע"ר from תר"ג
 - Challenge (ר' פפא לאביי): even if לוי took מע"ר at granary, should be exempt from תר"ג
 - Response: v. 2 applies – מכל מעשרותיכם (difference – once it gets to granary, it is דגן)
 - מע"ר שניטלה תרומתו: justification – even if he didn't give חומש → חומש is not indispensable for פדיון
 - חלה. for כהנים only
- b. *Unacceptable*: these are "borderline" forbidden and are therefore invalid for עירוב
- טבל. justification – even דרבנן e.g. in a potted plant with a sealed bottom
 - מע"ר שלא ניטלה תרומתו: as per פפא ר' challenge to אביי (above)
 - מע"ר שהקדש: that weren't redeemed:
 - מע"ר ש. if he redeemed it on a slug, as per v. 3
 - הקדש. if he redeemed it on land, not a coin – as per v. 4

II. עירוב: appropriate and inappropriate agents for sending the משנה ג.

- a. *invalid*: incompetents (deaf-mute, imbecile, minor); sectarian (who doesn't subscribe to the institution of עירובין)
- however: if you appointed a proper agent to receive it from them, it is a valid עירוב
 - challenge: perhaps the incompetent won't bring it
 - solution (ר' חסדא): you watch from afar
 - concern: nonetheless, perhaps your agent won't accept it
 - solution (ר' יחיאל): we rely on an agent to complete his agency – שליח עושה שליחותו
 - note: original context of ר' חסדא and ר' יחיאל was in a parallel case, using animals to bring עירוב

III. Tangential dispute between ר' נחמן and ר' ששת as to whether שליחותו עושה שליח applies even to דאורייתא (ר"ש)

- a. *Proof for ר"ש*: מנחות י:ה. ד"ש – we may eat חדש after midday on ניסן, as we know that ב"ד offers העמר ב"ד immediately קרבן העמר (cf. note #1)
- ד"ש. that is a unique חזקה of ב"ד (in ביה"מ) that they are not lax about קרבן העמר (cf. note #1)
- b. *Alternative version*: as proof for ר"נ, from added line בו מתעצלין בו שיודעין שב"ד אין מתעצלין בו
- ד"ש's added "זריזות" allows us to eat by midday; שליחותו עושה שליח would allow us by end of day
- c. *Proof for ר"ש*: ד"ש יולדת זבה. ד"ש may rely that her moneys were used and קן was brought that day – and may eat קדשים
- ד"ש. that is a(nother) unique חזקה – that ב"ד of כהנים use up all donations each day
- d. *Proof for ר"ש*: if ר"ש sends הארץ חבר to collect from his tree, we rely that he took תר"מ (if not for issue of מוקף – cf. note #2)
- ד"ש. that is (again) a unique חזקה – חזקה מתוקן – חזקה שאינו מתוקן

IV. Tangent (within tangent): dispute between רבי and his father (רשב"ג) about assumption that חבר took תר"מ

- a. *First clause*: assumes that the collector is חבר (who will heed our ruling);
- But: 2nd clause assumes collector is ע"ה – but he won't heed our ruling
 - Answer (רבינא): 2nd clause involves a חבר 2nd who overhears donor's directive
 - טבל. the owner חבר prefers violating "איסור קל" (מוקף) & not cause ע"ה to violate a gross prohibition (טבל)
 - איסור חמור. prefers not to violate even a "light" איסור (מוקף), even allowing another to violate איסור חמור